

1. sviatok vianočný 2017

Dvaja králi nášho života

Suspírium: Len jediné slovo bolo na počiatku. Dnes telom sa stáva. Skúsme začať od začiatku.

Do jasiel vkladaj krehké plány, s pokorou hľadieť do neba.

Nádej sťa sviecu chrániť v dlani, zabudnúť celkom na seba.

Namiesto darov, darom sa stávať, Kráľovi kráľov život odovzdávať.

Milí bratia, milé sestry, vážení hostia!

Včera boli spomenuté viaceré rozprávky. Kráska a zviera, snehulienka, ľadové kráľovstvo. Ja mám dnes pre vás jednu modernú. Kde bolo, tam bolo, bola raz jedna krásna, šikovná a emancipovaná princezná. Jedného dňa sedela na rozkvitnutej lúke neďaleko potoka a pospevovala si pieseň od Eda Sherana. V tom z potoka vyskočil žabiak a prehovoril ľudským hlasom: *Krásna princezná, som princ, ktorého zaklial zlý čarodejník. Stačí jediný bozk a premením sa opäť na krásneho urasteného muža. Potom sa môžeme vziať a spolu šťastne žiť. Na tvojom, alebo aj mojom zámku aj s mojou mamou. Budeš ma môcť milovať, budeme mať veľa detí a ty sa budeš o ne s láskou starať. Tak budeme šťastní až do smrti.*

*V ten istý večer si princezná pri večeri vychutnávala jemne opečené žabie stehienka na hríbovej omáčke a zapíjala s francúzskym vínom. V duchu si hovorila: **To si teda uhádol, trušo!***

Princezná z našej modernej rozprávky nebola tou láskavou princeznou, na akú sme zvyknutí. Nebola ochotná vzdať sa svojej samostatnosti a slobody. Nechcela, aby nejaký žabí princ hovoril do jej života, čo bude robiť, a ako sa o neho bude starať. Nie je však sama. Niekedy sme aj my podobní. Nechceme, aby nám niekto hovoril do života.

Vianočný príbeh nie je o princeznej, ale o kráľoch. **Príbeh o dvoch z nich si teraz prečítame z Mt 2, 1-3.**

Keď sa za čias kráľa Herodesa v judskom Betleheme narodil Ježiš, prišli do Jeruzalema mudrci z východu. 2 Pýtali sa: Kde je ten práve narodený židovský kráľ? Videli sme totiž na východe jeho hviezdu a prišli sme sa mu pokloniť. 3 Keď to počul kráľ Herodes, rozrušil sa a s ním aj celý Jeruzalem.

Keď prídete do paláca a postavíte sa zoči-voči kráľovi s otázkou: **Kde je ten nový kráľ? - riskujete problém.** Biblický text nám hovorí, že mudrci skutočne spustili reťaz problémov. Keď Herodes počul túto otázku, predesil sa a s ním celý Jeruzalem. História nám hovorí, že tento muž bol nezvyčajne krutým panovníkom aj na pomery tej doby. Nechal zabiť viacerých členov svojej rodiny a kráľovského dvora, to s jediným cieľom – aby si zabezpečil absolútnu moc. Dnes si možno povieme: na čo tí mudrci liezli k tomuto paranoidnému kráľovi?

Kde by ste vy hľadali kráľa? – prirodzene v paláci. Tam sa predsa rodia králi. Nie však kráľ Neba a zeme.

Myslím, že všetci poznáme pokračovanie tohto smutného príbehu. Kráľovi poradcovia nasmerovali mudrcov do Betlehema – tak hovorilo proroctvo z Micheáša. Mudrci Ježiša skutočne našli, ale po varovaní Božím poslom sa už k Herodesovi nevrátili. Tento krutý kráľ si uvedomil, že bol oklamáný. Dal v hneve v Betleheme a jeho okolí vyvraždiť všetkých chlapcov do dvoch rokov.

Podľa toho, čo vieme o počte obyvateľov, mohlo ísť o genocídu asi 20-30 malých chlapcov.

Kým to nás - moderných ľudí šokuje, podobné zverstvá boli za čias Herodesa také bežné, že si ani nezaslúžili, aby boli zachytené historikmi. **Pre miestnych rodičov to však musela byť zdrvujúca udalosť.** Prvé Vianoce, podobne ako náš život neboli len idylické.

Ježiš by sa celkom isto stal obeťou tejto masovej vraždy, ak by Jozef neodišiel s Máriou a malým Ježišom do Egypta. V Alexandrii bola pomerne veľká komunita židov, ktorí utekali kvôli politickému teroru Herodesa. Tam pravdepodobne žili načas aj oni.

Dnes, keď pomerne veľa počujeme o vojnových utečencoch, môžeme si uvedomiť, že sám Ježiš so svojou rodinou bol utečencom. Až keď Herodes zomrel, vracajú sa do Nazareta.

Je to zaujímavé až paradoxné, že tí najmocnejší sa niekedy boja tých najmenších a najbiednejších.

Reakcia Herodesa na Ježišovo narodenie je tak trochu obrazom všetkých nás.

Vo vnútri všetkých nás je kúsok tej emancipovanej princeznej, alebo ten malý Herodes, ktorý hovorí: ***Tu vládne a rozhoduje ja! Nikto mi nebude hovoriť, čo mám robiť. O svojom živote si budem rozhodovať ja sám.***

Radi vítame kráľa, ktorý je milým bábätkom v jasličkách. Ktorý je tak bezbranný, že máme pocit, že by sme ho radi ochránili.

Tento svet s radosťou víta Vianoce... má ich rád.

Tento svet si privlastnil Vianoce a všetko, čo k nim patrí. Tento svet miluje poéziu Vianoc, ich atmosféru, priateľstvá, ktoré vyvolávajú darčeky, svetlá, hviezdy, koledy. Ale odmieta toho, vďaka komu Vianoce sú. Apoštol Ján hovorí: „***Prišiel medzi svojich a vlastní ho neprijali***“. To je realita aj dnešnej doby a aj nášho srdca.

Aj my veriaci ľudia túžime po jeho požehnaní, po Božej pomoci, po vypočutých modlitbách, po večnom živote. To však ešte neznamená, že túžime aj po Darcovi, že hľadáme aj Boha, že hľadáme toho nebeského Kráľa. Túžime po jeho daroch, Jeho požehnaní, ale kráľom svojho života chceme zostať my.

Máme radi Ježiša ako bábätko, nositeľa pokoja, radosti, svetla, odpustenia a nádeje. S dospelým Ježišom však problém občas máme.

V každom srdci sa nachádza malý Herodes, ktorý chce vládnuť a cíti sa ohrozený vo chvíli, keď sa objaví alebo keď prehovorí ten Betlehenský kráľ. On totiž hovorí: ***Kto miluje svoj život, svoje pohodlie, bezpečie... ten svoj život stratí.*** Vtedy sa ten Herodes v nás vydesí!!!! On predsa nechce strácať! Chce si podmaňovať veci i ľudí.

Ten betlehenský kráľ pred svojou smrťou umyl nohy svojim učeníkom a dodal: ***Ja, váš Majster som vám dal príklad. Aby ste aj vy činili takto. Aby ste sa milovali tak, ako som vás ja miloval. Kto chce byť najväčší a najplyvnejší medzi vami, nech je najväčším služobníkom.***

Keď takéto slová počuje ten Herodes v nás, je mu z toho zle, chce toho nového kráľa odstrániť.

Milý brat, milá sestra, náš Nebeský Otec má na všetkých nás jednu náročnú požiadavku. Bez ohľadu na to v akej oblasti pracuješ, alebo do akej školy chodíš, aký vek máš. ***Nechce, aby v tvojom srdci vládol ten Herodes, ale aby v ňom vládol pokorný a slúžiaci kráľ, ktorého nám dal – Jeho syn Ježiš Kristus.*** Preto nám ho na Vianoce daroval. Kráľ, ktorý víťazí nie násilím a mocou, ale službou a láskou. Dovoľ, nech tento kráľ rozhoduje v tvojom srdci. Amen!

Modlitba:

Pane, Tebe patrí Ti nebo aj zem, a napriek tomu si neprišiel dobyť svoje územie vojenskou mocou. Premohol si tento svet svojou službou a láskou a tak prosíme premôž aj nás.

Prosíme, vyžeň toho sebeckého Herodesa z nás a nauč nás, čo znamená služba a milosrdenstvo. Vládni v našom srdci. K tebe, nášmu kráľovi voláme: Otče náš...

2. sviatok vianočný – Štefana

Včera sme hovorili o dvoch kráľoch, ktorí môžu v našom srdci vládnuť. Jedným je ten malý Herodes, ktorý túži rozhodovať a vládnuť mocou, násilím, manipuláciou. Chce odstrániť tých, ktorí mu nevyhovujú a nezapadajú do jeho plánov. Chce odstrániť všetko, čo stojí v ceste jeho moci.

V tomto kurze kráča aj dnes veľa ľudí. S týmto Herodesom v srdci išli i náboženský predstavitelia, ktorí sa rozhodli odstrániť Pána Ježiša Krista a neskôr aj jeho nasledovníka Štefana.

Štefan mal však v srdci iného kráľa. Toho betlehemskeho, KRÁĽA, ktorý premohol tento svet svojou láskou, službou a svojou obeťou. Ktorý povedal: *Kto chce byť najväčší a najplyvnejší medzi vami, nech je najväčším služobníkom.*

Štefan vykonával v Jeruzalemskom zbore dôležitú službu. Bol diakonom. Slúžil praktickou pomocou tým, ktorí boli v núdzi. Jeho svedectvo bolo silné.

Štefanov vplyv cítime dodnes - 2. sviatok vianočný nesie meno po ňom. Kto si dnes spomenie na tých, ktorí Štefana násilím odstránili? Nikto. Nepoznáme ich mená. **Kto bol teda víťazom?** Štefan – a vlastne nie on, ale Kristus, ktorý prebýval v ňom.

Štefan do dôsledkov ukázal ako vyzerá život vedený Kristom. V jeho slovách akoby sme počuli slová Pána Ježiša Krista: Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo činia. Štefan pred popravou vyslovil modlitbu, ktorá sa veľmi nápadne podobá tej Ježišovej. Štefan sa toto naučil od svojho Kráľa. Modlí sa za svojich popravcov: *Pane, nepočítaj im tento hriech!*

Takto vyzerá víťazstvo nad zlom. Zlo, ktoré sa snažilo odstrániť Štefanove svedectvo sa zrazu stretlo so silnejším protivníkom a zostalo bezmocné.

Štefanovo svedectvo žije dodnes, lebo za ním stojí moc Betlehemskeho kráľa.

Ježiš sa narodil do nášho sveta, aby sme my mohli odchádzať do nebeského domova. Tam odišiel aj Štefan, aby sa stretol so svojim kráľom, ktorého nosil počas života v srdci.

Verím, že HO tam nosíme aj my! Amen!